

17. Като тръгнатъ на пжть, не смѣятъ да говорятъ, да ги не слуша нѣкой отдалечъ или пѣкъ, ако има нѣщо близу тѣхъ, не ще може чуять; трѣбва да имъ се каже да намѣстятъ оржжието да не дрънка. Ако е месечина и се съмняватъ да ги не види нѣкой отдалечъ, да държатъ пушкитѣ долу, да не се блѣскаатъ отдалечъ.

18. Войводата, всѣки пжть, като ще похожда на пжть, трѣбва добре да премѣрва разстоянието, додето има да стига, да не би се излѣгалъ и не може да стигне на опредѣленото мѣсто. Той мисли и остане на нѣкое слабо и неяко мѣсто, и го намѣри неприятельтъ му, и твърде лесно ще го разбие, като не го помага позицията.

19. Всѣки пжть трѣбва войводата да гледа да се запира на такова мѣсто, дето има вода и гора. Ако се случи да изпадне на безводно мѣсто, да казва на момцитѣ да не ядатъ, само по малко да закусватъ, за да могатъ да издържатъ на жажда, да не ги принуди жадътъ да идатъ безъ време да търсятъ вода, че може да се случи зло за тѣхъ.

20. Длъженъ е войводата да гледа да не остане безъ хлѣбъ. Да се дѣли хлѣбътъ и яденето равно на всички. Всѣки пжть да припомнюва на момцитѣ да иматъ икономия съсъ хлѣба — додето не набавятъ хлѣбъ, никакъ да не изядатъ всичкия си хлѣбъ, само единъ-два залъка да изядатъ. Кога преминатъ при вода, да имъ не дава да пиятъ, защото жадни могатъ да вървятъ, но гладни не могатъ. Да имъ каже да се опасватъ стегнато и да се задържаватъ да не ходятъ повнъ, доколкото е възможно, за да не имъ се изпразнятъ стомаситѣ и имъ премалѣе, и запратъ — не ще могатъ да вървятъ, нито сж пѣкъ за бой.

21. Всѣки пжть, като вървятъ и стигнатъ до нѣкоя вода, да искатъ или да пиятъ, или да минатъ, трѣбва да се възпратъ малко по-назадъ и